

A Fővárosi Ítéltábla dr. Koletár András Kázmér ügyvéd által képviselt felperesnek a 96. sz. Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 29. napján kelt 11.G.40.856/2011/7. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- (Tízezer) Ft másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a cégjegyzékbe 1998. január 22. napján bejegyzett felperesi társaságnak három tagja van: az alperes, K. J. és T. T., aki ügyvezetőként a cég képviseletére önállóan jogosult.

T. T. és az alperes házastársak voltak, azonban házastársi viszonyuk megromlását, majd 2006. május 20-án történő végleges megszakadását követően több, a társaság működését is érintő konfliktus támadt közöttük. Ezek a viták - többek között - magukban foglalták a cég tulajdonát képező személygépkocsi használatát, a felperes tevékenységi körébe tartozó közvetítői tevékenység gyakorlását, a felperes és az alperes honlapjainak használatát, az alperes mediációs tevékenységének folytatását, valamint a társaság egyes dokumentumainak birtoklását.

A felperes a 2010. február 1. napján tartott taggyűlésen arról határozott, hogy kizárás iránti pert kezdeményez az alperes ellen.

A 2010. február 10. napján benyújtott keresetlevelében kérte, hogy a bíróság zárja ki az alperest a tagjai közül, mivel álláspontja szerint olyan magatartást tanúsít, amely a gazdasági társaság érdekeivel ellentétes és nagymértékben veszélyezteti a céljai elérését. A kizárás alapjául szolgáló alperesi magatartásokat öt témakörbe csoportosította.

Az 1. pontban előadta, hogy a felperes tulajdonában álló személygépkocsit az alperes használta, de a közöttük lévő viszony megromlásakor az alperes - az ügyvezető felhívása ellenére - nem szolgáltatta vissza az autót a cégnek, hanem azt megrongálta és feljelentést tett T. T. ellen. A nyomozó hatóság az eljárást

megszüntette, de a felperes csak jelentős javítási költségek és időráfordítás mellett tudta újra forgalomba helyezni és eladni a személygépkocsit.

A 2. pontban kifejtette, hogy a felperesi kft. 2003. szeptember 11. napjától közvetítői tevékenységet is folytatott, amelyet az Igazságügyi Minisztérium az alperes kérelme és képzettsége alapján regisztrált. A nyilvántartó hatóság több felszólító levelet küldött a felperesnek, mivel az alperes - a társasággal való viszonya megromlását követően - nem tett eleget adatszolgáltatási kötelezettségének. A felperes csak a minisztérium tájékoztatásából szerzett tudomást arról, hogy az alperes a közvetítői tevékenységét egy másik társaságban folytatja. Álláspontja szerint az alperes a felperest megtévesztette, számára hatósági nyilvántartási problémákat okozott és a gazdasági eredményeket más társaságban realizálta.

A 3. pont az alperesnek a társaság honlapjával kapcsolatos magatartására tért ki. A felperes ebben előadta, hogy a kft. az alperes mediációs tevékenységére figyelemmel saját költségén olyan honlapot fejlesztett, amelyben a közvetítői tevékenység önálló fejezetként került kimunkálásra. Ezen honlapot az alperes eltulajdonította és azóta önálló honlapként használja.

A 4. pontban azt sérelmezte, hogy az alperes a társaság tagjaként - annak eszközeit felhasználva - végzett tevékenységének eredményét több alkalommal is más társaságba számlázta, a felperes korábbi ügyfélkörének egy részét más társaságokba vitte át.

Az 5. pontban végül kifogásolta az alperesnek a társaság számviteli irataival kapcsolatos magatartását, azt, hogy azokat az alperes a birtokában tartja és többszöri felszólításra sem adja ki az ügyvezetésnek a cég egyes szerződéseit és bizonylatait.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte.

A kereset 1. pontja kapcsán előadta, hogy semmilyen jogot nem sértett meg azzal, hogy a társaság tagjaként használta a személygépkocsit, továbbá rámutatott arra, hogy a cég ügyvezetője szintén a társaság tulajdonában álló gépjárművet használta. Tekintettel arra, hogy a felperesnek nem volt alkalmazottja, a tagok végezték a gazdasági tevékenységet és ők használták a cégautókat is. Vitatta, hogy megrongálta volna a személygépkocsit, álláspontja szerint a felperes csupán a károkozás megállapítása miatt tett ilyen nyilatkozatot.

A 2. ponttal összefüggésben kifejtette, hogy az alperes nem volt munkavégzésre köteles a felperesi társaságban, azonban vállalta, hogy mediációs tevékenységét a cég keretében végzi. A viszonyuk megromlása után a felperes nem fedezte a szakmai regisztrációs díjat, amit az alperes nem kívánt tanári fizetéséből megfizetni. Álláspontja szerint nem ütközik jogszabályba, hogy az alperes más társaság keretében gyakorolja mediációs tevékenységét. Cáfolta, hogy kezdeményezte volna a felperes közvetítői névjegyzékből való törlését.

A 3. pont tekintetében előadta, hogy a felperes által hivatkozott honlap domain neve (legitim.hu) az alperes magántulajdonát képezi. Kifogásolta, hogy a felperes nem csatolt számlákat annak igazolására, hogy a honlapot saját költségén fejlesztette volna, és hangsúlyozta, hogy az alperes rendelkezik önálló tárhellyel és weboldallal, a felperes soha nem szerződött szolgáltatóval.

A 4. pontban rögzített, az alperesnek a társaság ügyfélkörével kapcsolatos magatartása kapcsán előadta, hogy az alperes nem állt a társaság felé kizárólagos munkavégzési kötelezettség alatt, szellemi termékeit bárki számára értékesíthette. Az 5. ponttal összefüggésben az alperes úgy nyilatkozott, hogy nem rendelkezik számviteli iratokkal, a felperes pedig még azt sem jelölte meg konkrétan, hogy milyen iratok, hogyan, honnan és mikor kerülhettek az alpereshez. Megjegyezte, hogy a társaság ügyvezetője az alperes többszöri kérése ellenére sem biztosította a cég irataiba történő betekintést.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február 29. napján kelt 11.G.40.856/2011/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 47. § (3) bekezdésének megfelelően a perindításról a taggyűlés több mint háromnegyede határozott, amit az okokkal együtt írásba foglaltak, a kereset pedig a törvényben meghatározott 15 napos jogvesztő határidőn belül került előterjesztésre, ezért az elsőfokú bíróság a Gt. 47. § (1) bekezdésben foglalt feltétel fennállását vizsgálta a felperes által hivatkozott kizárási okok kapcsán.

Megállapította, hogy a cégautóval kapcsolatos alperesi magatartás nem került bizonyításra. A felperes által csatolt bizonyítékok azt igazolják, hogy a személygépkocsi a felperes tulajdonában állt és azt az alperes használta, továbbá hogy az alperes feljelentését követően a rendőrség megszüntette a nyomozást a felperes ügyvezetőjével szemben. Nem bizonyított azonban, hogy az alperes rongálta meg a gépkocsit és ő távolította el a forgalmi rendszámát. Tekintettel az alperesi feljelentés és a nyomozást megszüntető határozat, valamint a társaság tagkizárásról szóló döntése között eltelt több mint egy évre, továbbá a felmerült 70.000,- Ft költségre, a hivatkozott alperesi cselekmény még annak bizonyítottsága esetén sem lenne alkalmas a tagkizárássra.

Szintén nem találta bizonyítottanak az elsőfokú bíróság, hogy az alperes kérte volna a felperes nyilvántartásból való törlését. A minisztérium adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére hívta fel a céget, ami az ügyvezető kötelezettsége, és lehetőséget adott a felperesnek, hogy másik, megfelelő képesítéssel rendelkező természetes személyt jelöljön meg a mediációs tevékenység végzésére. A nyilvántartó hatóság egyértelműen közölte a felperes ügyvezetőjével, hogy az alperes jogosult másik gazdasági társaság keretén belül is közvetítői tevékenységet végezni, és jelezte, hogy akkor tesz javaslatot a kft. törlésére, ha az alperes tagsági viszonya megszűnik a cégnél. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes keresetének előterjesztésével, az alperes esetleges tagkizárással éppen maga veszélyezteti azt a lehetőséget, hogy közvetítői tevékenység folytatására jogosult legyen.

A bíróság megalapozatlannak és pontatlannak találta a felperesnek a cég honlapjával kapcsolatos állításait is, mivel az alperes által folytatott mediációs tevékenységet egy külön domain címre épített olyan honlap tartalmazza, amelynek tulajdonosa és jogoszerű használója az alperes.

Megállapította továbbá, hogy a társaság ügyfélkörével kapcsolatos alperesi magatartást a felperes nem bizonyította, és a csatolt okiratok nem alkalmasak a

felperesi tényállítások alátámasztására. Kiemelte, hogy annak van jelentősége, hogy az alperes a szolgáltatást igénybe vevő féllel a felperes nevében kötött-e megállapodást, mivel a tevékenységről annak kell kiállítani a számlát, aki az abban foglalt tevékenységet ténylegesen elvégezte.

A keresetlevél 5. pontjában írt alperesi magatartás sem került bizonyításra, a felperes csak általánosságban hivatkozott arra, hogy az alperes nem ad ki egyes szerződéseket és bizonylatokat a társaságnak.

Megállapította, hogy nem került bizonyításra a perben, hogy az alperes megvalósította a felperes által a tagkizárás okaként megjelölt magatartásokat, illetve nem bizonyított az, hogy az alperes magatartása nagymértékben veszélyeztetné a társaság céljának elérését, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította. A pereszes felperest kötelezte a perköltség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a keresetének történő helytadást kért. Előadta, hogy a Gt. 47. § (1) bekezdésében megjelölt védendő érdek a Gt. 3. § (1) bekezdésében került meghatározásra, vagyis hogy a társaság célja a közös gazdasági eredmény. Álláspontja szerint a védendő érdek objektív, azaz attól függetlenül kell érvényesülnie, hogy a társaság céljának az elérése az érdeksérelmet okozó tagnak milyen okból fakadó motivációja miatt került veszélybe. Az alperes és a felperesi gazdasági társaság ügyvezetője között folyamatban lévő házassági vagyoni jogi perben kialakult személyes rossz viszony nem határozhatja meg a cég és az alperes jogviszonyát és a közös gazdasági cél elérése érdekében elvárt adekvát gazdasági magatartást. Hangsúlyozta, hogy a tagkizárás indokául felhozott érvek értékelésénél az elsőfokú bíróság a kizárni kívánt tag és a társaság ügyvezetője közötti viszonyra helyezte a hangsúlyt, azonban azt nem vette figyelembe, hogy a tag magatartása magára a társaságra van káros hatással, a működése célját lehetetleníti el.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta felül.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján a tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott jogi indokolással utasította el a felperes keresetét annak bizonyítatlansága miatt.

Az elsőfokú bíróság teljeskörűen elbírálta a keresetben felhozott hivatkozásokat, és a Fővárosi Ítéltábla egyetért a felperes által megjelölt egyes kizárási okok értékelésével kapcsolatos következtetéseivel. Helyes volt az elsőfokú bíróságnak az

a megállapítása, amely szerint nem bizonyított, hogy az alperesnek a társaságban maradása nagymértékben veszélyeztetné a gazdasági társaság céljainak elérését.

A felperes a fellebbezésében olyan tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására alkalmas lenne, abban érdeemben az elsőfokú ítélet felülmérlegelését kérte, melyre a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, illetve alapot.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helytálló indokaira utalással – helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperes az alperes másodfokú eljárás során felmerült költségének megfizetésére. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenység munkaigényére.

Budapest, 2012. év október hó 16. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő